

int mindenhol a keresztény világban, Bácskertesén is a gyermekek számára a legszebb ünnep a karácsony. De ahhoz, hogy eljussanak a várva várt ajándék halmazhoz, egy kicsit meg „kell dolgozniuk.” Ezt a megdolgozást nem kell szigorúan venni, pontosabb, ha úgy fejezzük ki magunkat, hogy minket, gyermekeket is bevonnak az előkészületek minden szakaszába.

Krisztus Király vasárnap az atya közli híveivel az elkövetkező hétre a misék rendjét. Ekkor tudjuk meg, hogy minden reggel hét órakor kezdődnek a szentmisék. Ezzel az időponttal nekünk kedvez, hogy minél többen legyünk a templomban. A mise végeztével utunk egyenest az iskolába vezet, mert a tanítás nyolckor kezdődik. Az első két órán nagyokat ásítózunk, de utána felébreszt bennünket a csengők szava vagy az ellenőrzők kérdései. Ez így folytatódik egész Ádvent alatt. Az elkövetkező vasárnap nagymiséjén már meggyűjtják az adventi koszorú első gyertyáját. Ezért a kitüntetett cselekedetért a ministránsok versenyeznek egy kicsit. Az égő gyertya lángja állandóan emlékeztet a közelgő ünnepre. Otthon az anyukám nem enged készíteni adventi koszorút, mert ő mindent úgy szeret csinálni, mint a régiek. Ez ellen nem is érdemes tiltakozni, mert úgysem követi a nyugati és amerikai hóbortokat.

Ádvent

első hetétől házukban szinte mindennap gyermeknap van.

Az a feladatom, hogy december ötödikéig minden családtagnak kipucoljam legalább két-három pár lábbelijét, hiszen a **Mikulás** csak azoknak hoz ajándékot, akik a tiszta cipőiket kiteszik az ablakba. Nem nagy ajándékot hoz a Mikulás, de mindenkinek rak valamit a cipőjébe. Már előre látom az oltáron a két gyertya lángjában, Luca néni meglepetéseit is. Ő is szorgalmasan ajándékozik nálunk. Ezen a napon anyukám és barátnői megbeszélnek a Szent családozást. A gőzölgő kávé mellett visszaemlékeznek arra, hogy kinél is van a Szent család képünk, kiket védett és oltalmazott egész évben. Persze legtöbbször nálunk van, mert leggyakrabban nálunk tartjuk a Szent családot.

December tizenötödikén anyuval elvisszük a templomba a Szent családot ábrázoló képünket, amit a plébános atya a többi képpel együtt megszentel és megáld. Nagyon megható, hogy ez alkalommal a mi kis képünk a szent oltáron pihen és várja az áldást. Nekem jut az a megtisztelés, hogy amikor az atya olvassa a képek tulajdonosainak a nevét, én mehetek érte. Meghatódottan megcsókolom a képet, kezemben tartva a közösen énekelem a többiekkel, a **Cs endes alkony száll a földre** című éneket.

Csendes alkony száll a földre Munka és gond elpihen Édes Jézus Hozzád jöttem Pihenni Szent szíveden

Öröklámpa őrzi csendben Szereteted szent lakát, Angyalkarok zengik halkán: Édes Jézus jó éjszakát!

Édes Jézus áldj meg minket, Védj meg isteni barát Engemet és enyéimet, S adj nekünk jó éjszakát.

Édes Jézus későre jár, Búcsúznom kell Tőled már, De még egyszer köszöntelek, Édes Jézus jó éjszakát!

Mikor kijövünk a templomból, addigra már csoportunk tagjai is csatlakoznak hozzánk. Együtt indulunk hozzánk, és amikor a kis csapat belép a konyhába, ott a melegben apa és a testvérem várnak bennünket. Előveszem a képet, körbe viszem mindenki megcsókolja és az asztal közepére leteszem. Persze mire hazaérünk, testvérem Ilonka szépen megteríti az asztalt, rajta van minden, ami szükséges: égő szentelt gyertya, egy pohárban szentelt víz, kinek-kinek a rózsafüzére és végül apró szentképecskék, amelyekre rá vannak írva a titkok. Anya mindig gondoskodik arról is, hogy a házban nevelt élő virág is pompázzon a Szent család tiszteletére. Míg mi gyerekek szétosztjuk a kis titok-képecskéket, addig apu a vendégeknek készít teát. Nagyon jó teát tud főzni abból a növényekből, amit tavasszal és nyáron összegyűjtünk. Van abban bodzavirág, menta, citromfű, hársfavirág, akácvirág és kamilla. Szó nélkül mindenki elfogadja a különleges keveréket. A körülült asztalnál elkezdődik a rózsafüzér imádkozása, de előtte még elénekeljük: a Szállást keres a Szent Család...

Mariska néni elkezdi az imát, neki sohasem jut tized, mert annyian vagyunk. Tulajdonképpen a

felőttek versengenek azért, hogy jusson nekő tized-titok. Mindig megemlítik, hogy ez mekkora szerencséje ennek a csoportnak. Az első tized, Akit Te Szent Szűz Szentlélektől fogantál, ez mindig nekem jut. Ezt szeretem a legjobban imádkozni. A következő tized a komámé, mert az a leghosszabb, Akit Te Szent Szűz Erzsébetet látogatván méhedben hordoztál. Ezt ő mindig bevállalja, mert olyan éles az esze mint a borotva. Ez után következik Gergő, az Akit Te Szent Szűz e világra szűttél titokkal, mert itt a legkevesebb a mondandó. Gerő szűkszavú gyerek. Enikő a legjobban kedveli az Akit Te Szent Szűz a templomban bemutatott titkot. Az ötödik titokért a felőttek versenyezhetnek, ahogyan akarnak. A szent rózsafűzér végén minden alkalommal imádkozunk a betegekért, a Szent Atyáért, az elhunytakért és szeretteinkért. Az ájtatosságunkat szép énekekkel fejezzük be. Ekkor a felőttek kedve szerint mennek a dolgok. Minden alkalommal elénekeljük: Béke fejedelme, szentséges Istenőnk...

Ezek után szenteltvízbe mártott ujjunkkal keresztet vetőnk, megcsókoljuk a Szent család képét és a szép imádkozásért megkapjuk méltó ajándékunkat, csokit, narancsot vagy cukorkát. A felőttek kávézgatnak még és beszélgetnek egy kicsit, majd megy mindenki boldogan haza. Ez így megy kilenc napon keresztül. Mindenki örömmel végzi a kilencedet készülve a karácsonyra.

Írta: *Janovics András*